

Oponentský posudek doktorské disertační práce
paní Mgr. Karoliny Woolf

Doktorská disertační práce doktorandky Mgr. Karoliny Woolf je vypracována přehledně od historických faktů až po současný přehled trojrozměrné tvorby. V jednotlivých kapitolách srozumitelně vysvětluje řešenou problematiku. Správně definuje rozdílné pracovní postupy v trojrozměrné tvorbě. Dobře pracuje s odbornými pojmy a terminologií. U sochařské tvorby se zabývá její problematikou v širokém záběru. Neopomíná upozornit na význam světla a barvy.

V kapitole „Keramická prostorová tvorba, její technologická charakterizace a diferenciací“ se doktorandka zabývá technologií keramiky velmi obecně. Správně však upozorňuje ve spojení s technologickými postupy, na velké vyjadřovací možnosti keramiky, proti jiným uměleckým a řemeslným oborům.

Velmi dobře rozděluje keramickou plastickou tvorbu do šesti skupin podle přístupů ke keramice.

Za významný považuji poznatek paní doktorandky uvedený ve 3.kapitole, že podmiňujícím znakem umění není materiál. Tento názor není ani dnes všeobecně sdílený v oblasti užitého umění.

Historický přehled o trojrozměrné a keramické tvorbě, kterým se doktorandka zabývá v jednotlivých kapitolách své práce, je doložen konkrétními jmény tvůrců a kvalitním obrazovým výběrem jejich prací. Přesto mi v tomto přehledu schází řada jmen, dle mého názoru neopomenutelných keramiků. Je to především jméno Heleny Johnové, spoluzakladatelky Artělu a zakladatelky speciálky keramiky na Uměleckoprůmyslové škole v Praze, Otto Eckerta – dlouholetého profesora VŠUP a představitele české moderní keramiky, Jaroslava Ježka, významného představitele drobné porcelánové plastiky a Lubomíra Těhníka. Z žijících keramiků postrádám alespoň jména prof. Václava Šeráka, Pavla Knapka, Heleny Samohelové a sochařů Ellen Jilemnické a Pavla Míky. V části textu krátce věnovaného architektuře mi schází jména Václava Dolejše, Petra Svobody, Lubomíra Těhníka a Heleny Samohelové.

Ve své práci neopomíná doktorandka i upozornit na významnou roli Mezinárodního keramického symposia v Bechyni pro jeho širokou konfrontaci soudobé keramické tvorby. Mezi tato důležitá setkání výtvarníků správně řadí i symposia v Lounech.

Za pozitivní považuji i zmínku o Agentuře českého keramického designu v Českém Krumlově a jeho dobrou charakteristiku úsilí v prosazování prostorové keramické tvorby jako rovnocenného uměleckého vyjádření k jiné prostorové tvorbě. Stejně tak dobře ve své práci upozorňuje na významné výstavy keramiky, které se uskutečnily v pražském Mánesu, v galerii U Prstenu, U Kamenného zvonu a dnes již pravidelné výstavy keramické tvorby v Českém Krumlově.

Předloženou doktorskou disertační práci paní Mgr. Karoliny Woolf považuji za dobře odborně vypracovanou, s kvalitní grafickou úpravou. Doktorandka vykazuje široké znalosti o prostorové plastické tvorbě a přesvědčuje o profesním zájmu o obor.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Dubí 13.6.2006